

Υπόθεση T-113/89

Nederlandse Associatie van de Farmaceutische Industrie « Nefarma » και Bond van Groothandelaren in het Farmaceutische Bedrijf κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ανταγωνισμός — Omni-Partijen Akkoord —
Παραδεκτό της προσφυγής — Φύση της προσβαλλομένης πράξεως »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 1990 798

Περίληψη της αποφάσεως

Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής — Έγγραφο το οποίο απηύθυνε μέλος της Επιτροπής σε κράτος μέλος και με το οποίο διατύπωνε γνώμη ως προς το αν μια συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων συμβιβάζεται με τους κανόνες ανταγωνισμού της Συνθήκης — Έλλειψη δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων — Δεν αποτελεί πράξη κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως — Λήψη υπόψη του εγγράφου από το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται για τη λήψη εθνικών μέτρων — Δεν ασκεί επιρροή (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 5, 85 και 173· κανονισμός του Συμβουλίου αριθ. 17)

Δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης έγγραφο, απευθυνθέν στις αρχές κράτους μέλους από μέλος της Επιτροπής, το οποίο — χωρίς να παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα παρόμοια με αυτά που προκύπτουν από απόφαση με την οποία χορηγείται απαλλαγή, απόφαση με την οποία θεσπίζονται προσωρινά μέτρα ή από αίτηση παροχής πληροφοριών — αντικατοπτρίζει απλώς την πρώτη

εκτίμηση, από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων ενόψει του άρθρου 85 της Συνθήκης και περιορίζεται στο να προτείνει τροποποιήσεις της συμφωνίας, ενώ, άλλωστε, γίνεται ρητή επιφύλαξη των δικονομικών δικαιωμάτων των συμβαλλομένων μερών στη συμφωνία και του υποβαλόντος καταγγελία κατά της συμφωνίας.

Το γεγονός ότι το εν λόγω έγγραφο οδήγησε τις εθνικές αρχές-αποδέκτες του εγγράφου να

θεσπίσουν μέτρα εσωτερικού δικαίου δεν μεταβάλλει τη φύση του. Πράγματι, όσον αφορά τη συμπεριφορά που πρέπει να υιοθετήσουν οι εθνικές αρχές σχετικά με τη συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων εμπίπτουσα στο άρθρο 85 της Συνθήκης, η Επιτροπή δεν έχει καμιά

αρμοδιότητα βάσει του άρθρου αυτού ή του κανονισμού 17, αλλ' ούτε και βάσει του άρθρου 5 της Συνθήκης, να απευθύνει σε κράτος μέλος απόφαση δεσμευτικού χαρακτήρα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 13ης Δεκεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-113/89,

Nederlandse Associatie van de Farmaceutische Industrie «Nefarma», με έδρα την Ουτρέχτη,

και

Bond van Groothandelaren in het Farmaceutische Bedrijf, με έδρα το Άμστερνταμ,

εκπροσωπούμενες από τους B. H. Ter Kuile, δικηγόρο Χάγης, και E. H. Rijnacker Hordijk, δικηγόρο Άμστερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο J. Loesch, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον B. J. Drijber, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Guido Berardis, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.